

les uigendreven af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem saa kom ind paa, at jeg burde have fremsat Talstørrelser, henviser jeg atter til Professor W. Rungs Beregninger. Han er Fagmand og Elektrotekniker, og hans Tal gælde mere end dem, jeg vilde være i Stand til at stille op. Hvis ærede Medlemmer overfor disse Tal ville paastaa, at la Cours Metode er langt billigere end enhver anden Metode, er jeg meget tilbøjelig til deri at finde, hvad ærede Medlemmer have villet tillægge mig, nemlig Mangel paa Kendskab til det, der her er Tale om.

Tingen er, at la Cours Metode, Tilvejebringelse af elektrisk Energi ved Hjælp af Vindkraft, vilde være betydeligt billigere, hvis man hver Dag havde en Vindhastighed af 6—7 Meter, men det have vi ikke, hvad jeg omtalte ved første Behandling. Vi have det kun hver fjerde Dag i Aaret, men disse Dage ere meget forskelligt fordelte efter Aarstiderne. Mange af dem falde om Foraaret og Efteraaret, men ved Sommertid ere de sjældne, og saa kan der være 3 Uger imellem en saadan Vindhastighed. Hvis man da skal have et Anlæg af den Beskaffenhed, som skal have tilstrækkelig Energi og Ydeevne gennem saadanne Vindstille-Perioder paa ca. 2—3 Uger, skal man have saa store og kostbare Batterier til at opsamle Energien, at Anskaffelsen, Vedligeholdelsen, Amortisationen og Forrentningen deraf ville gøre Anlægget saa meget dyrere, at det aldeles ikke kan svare Regning, sammenlignet med et Anlæg, der drives med en Oliemotor. Det er der, Vanskeligheden ligger, og jeg haaber, at d'Hrr. efter denne Oplysning, som de for Resten kunde have fundet fremsat tidligere, ville erkende, at jeg har en lille Smule Kendskab til det, jeg taler om, selv om d'Hrr. mene at have endnu mere. Det kan jo være, at det for Repræsentanten for Randers Landkreds er Smaating; Tingen er i og for sig ikke stor, men naar man har det Skøn, at der paa et eller andet Omraade af Statskassen ydes Tilskud til Ting, som man tror ere værdiløse, mener jeg, det er Repræsentanternes Opgave at paatale det, og derfor har jeg paatalt dette. Jeg finder, det er meningsløst, det er alt for store Midler at ofre paa dette Omraade, og det anser jeg mig baade for berettiget og forpligtet til at paatale, og det samme vilde jeg gøre, selv om det var andre Ting, det drejede sig om.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) vilde

ogsaa „spilde et Par Ord“ paa mig, han maa vel anse mig for en eller anden Balle-Lars, som Guds Ord ere spildte paa, han mente, at jeg ligesom havde gjort Ingeniør Engholms Angreb til mit. Nej, det har jeg ikke. Jeg nævnte udtrykkelig, at det var et Angreb parallelt med mit og ikke noget, jeg havde fremsat, men en anden, og saa sagde jeg, at dette Angreb havde sin store Betydning, idet vel intet Menneske vil benægte, at naar Folk, der ikke have den fornødne Uddannelse, optræde som Installatører, medfører det Farer. Derfor har dette Angreb sin Betydning, og det ærede Medlem kan synes, at det er gendrevet Punkt for Punkt, det er en Smagssag. Jeg ser nu ikke, at Prof. la Cours Gensvar eller den fortsatte Diskussion imellem dem i Roskildebladene har afkræftet Engholms Angreb. Sikkert er det i alt Fald, at der er Fare ved, at ikke tilstrækkeligt uddannede Folk optræde som Installatører af elektriske Anlæg.

I Anledning af mit Citat af Professor la Cours Udtalelser om Vindelektricitetens Begrænsning i et Tidsskrift, jeg tror, det var for Maskin- og Belysningsteknik, kom det ærede Medlem ind paa, at selv om man ude paa Landet skulde give betydeligt mere for Elektriciteten end i Byerne, kunde det dog være fordelagtigt at anvende den. Deri kan jeg give det ærede Medlem Ret, det følger af sig selv, thi man kan ikke have den saa billigt ude paa Landet, hvor man maa nøjes med mindre Værker, som i Byerne, hvor man kan have store Anlæg. Men hvis man paa Landet ved et mindre Værk maa give mere for elektrisk Energi, naar man driver Værket ved Hjælp af Vindmotor, end hvis man slet ingen Vindmotor anskaffer sig, men driver det ved Hjælp af en Oliemotor, hvorved man baade har en sikrere Drift og ifølge Professor W. Rungs Beregninger en billigere, maa jeg spørge: Er det nu ogsaa en Fordel at anskaffe Vindmotor? Jeg kan ikke se den Fordel, men det kan maaske være en Mangel ved min økonomiske Sans.

Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg ansaa Landboerne for dumme. Nej, det gør jeg ikke, det vilde der slet ingen Anledning være til. Jeg anser dem endog for saa kloge, at jeg tror, at hvis ikke det, som er Betingelsen for, at Vindelektricitetsværkerne kunne være frugtbringende og i det hele forrente sig, nemlig det billige Akkumulatorbatteri, inden ret længe bringes til Veje, vil Vindelektrici-